

Molières. Des d'aquí si tinguéssim vista d'àguila veuríem el refugi, de fet des del pàrquing ja és a la vista, el que fa falta són prismàtics o una mica de zoom de càmera. No m'havia trobat mai que sempre es pogués tenir a la vista l'aparcament del cotxe, des del refugi i inclús des del mateix cim!!!

Passada la cascada a 1.900m. d'alçada, ens acostem entre un petit caos de *pedregots* al fons d'un circ des d'on, per un molt fort pendent, pujarem de cop fins al *refu*, a 2.350m. aproximadament. És un sender que puja barrejant-se en ocasions amb un torrent ara sec. El refugi de Molières és fet nou de trinca aquest estiu. Es va desmuntar el vell de llauna i ara es una mica més espaiós. Disposa de 18 places en 9 lliteres dobles...!!!!... Com? Sí, dobles, cadascú ensumant els peus de l'altre, he, he, he!... Això sí, amb mantes, matalassos nous i una taula amb tamborets on s'haurà de fer torns per als menjars, si hi ha molta gent, ja que hi caben unes 8 o 9 persones.

M'encanta la gresca que es fa als refugis. En especial a l'hivern i als lliures, el caliu típic amb l'aroma de les sopes tan desitjades i infusions, barrejat amb "l'olor d'humanitat". Gent de tot arreu que parlem com si fóssim coneguts de tota la vida. Aquí les barreres que portem al voltant nostre en el dia a dia a la bulliciosa ciutat desapareixen. Comentaris, gracies, converses més o menys serioses, punts de vista sobre el que ens espera l'endemà, i qui dorm amb qui, és clar, s'han de compartir les lliteres!!!!...I la ràdio a punt perquè juga el Barça aquesta nit!!! Recordo una gran nit de futbol Barça-Madrid en el Refugi de Claror, a Andorra...inoblidable. Aquesta nit hi ha qui no vol sentir la radio, cosa que supero amb uns auriculars, però en canvi a l'endemà tots volen saber el resultat...(si és que en el fons...) El cel nocturn és net de núvols, el temps ha millorat i tenim una nit d'estels impressionant, no fa un fred excessiu i el balcó i voltants del *refu* s'omplen de gent, uns visitant en Roca, altres fent fum, altres fent fotos, però el comú de tots és mirar el firmament que està precios... ZZZZZZZZZZ.....ZZZZZZZZ.....ZZZZZZZZ.....ZZZZZZZZ.....ZZZZZZZZ.....

A les 06,00 h toca el despertador, i una primera ullada al temps ens diu que avui farà un dia espectacular de sol. I tant que ho serà!!!! A les 07,30 h comencem a caminar. La cota de neu la tenim a ran de refugi, cosa que fa que ara ja trepitgem neu i ho fem obrint petjada. L'orientació no és gaire difícil ara, és seguir direcció Oest la vall principal deixant a la nostra esquerra una sèrie de quatre estanys, Estanyets de Molières, que juntament

amb una font superior, són les fonts del Noguera Ribagorçana.

En arribar a l'estany superior, hem de trencar al Nord-oest, ara pujant més fort per un vessant tapat de neu tova nova i plena de trampes on anem caient de tant en tant. Són les primeres neus de la temporada, caigudes uns dies avants sense temps d'haver fet "cos", i l'avançament es fa penós, tot enfonsant-nos mig metre en ocasions. Els relleus al capdavant són continus i hi ha una diferència enorme d'obrir petjada a seguir-la. A uns 2.700 m. d'alçada trobem una balisa d'uns quatre metres d'alçada, des de la qual es divisa la boca sud del túnel de Viella i

Tram des del coll al cim. Foto: Joan-Anton Viudez

l'aparcament. Segurament no han de pujar fins aquí per mesurar el gruix de neu, n'hi ha prou amb enforçar amb un bon teleobjectiu des de baix.

Uns metres més amunt, fem una parada oficial per recuperar forces, amb la vista fixa en el coll de Molières, que és la immediata fita. Intentem endevinar el pas a seguir per superar-lo, però la neu tapa el terreny i només s'endevina el possible pas. La pujada està molt complicada per la neu molt tova a sobre de les pedres i que no deixa veure les preses i tapa els peus molt delicadament. Ens ha avançat un noi que sembla anar sol, en realitat és l'avançada d'un altre grup. Seguint la traça ens fem en una grimpada força complicada. Mentrestant altres companys volten una roca que no ens deixa veure un possible pas més enllà. Pugem amb dificultat i ens trobem de nou. Altres companys necessiten ajuda per superar el pas. Hem de muntar un dispositiu d'ajuda repartint-nos al llarg del pas i ajudant-nos els uns als altres. El tema és que els punts de pas són tapats d'una neu primavera pastosa que no té consistència i no podem trepitjar còmodament, i que tapa el llocs naturals on agafar-se amb les mans. Es fa necessari netejar les preses de mà i obrir el pas als peus.